

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کافر گفتن به یک مسلمان مانند کشتن اوست

(ترجمه)

از ثابت بن ضحاک روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«لَيْسَ عَلَى الْعَبْدِ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَلَا عِنَ الْمُؤْمِنِ كَقَاتِلِهِ، وَمَنْ قَذَفَ مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَقَاتِلِهِ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ عَذَّبَهُ اللَّهُ بِمَا قَتَلَ بِهِ نَفْسَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (رواه الترمذی)

ترجمه: هرکس چیزی را نذر کند که مالک آن نیست، نذرش صحیح نمی‌باشد و هرکس مؤمنی را نفرین یا متهم به کفر کند، مانند این است که او را به قتل رسانده است و هرکس در دنیا با چیزی خودکشی کند، روز قیامت بوسیله‌ی همان چیز، عذاب داده خواهد شد.

مفهوم حدیث

از این حدیث واضح می‌شود که اگر شخصی به چیزی نذر نماید که آن در ملکیت وی نیست، وفا به آن واجب نمی‌باشد؛ مثل این که بگوید: برای فلان یک هزار افغانی می‌دهم؛ در حالی که همان مبلغ نه در ملکیت وی است و نه توان دریافت آن را دارد.

هم‌چنین برای یک مسلمان سزاوار نیست که برادر مسلمان خود را لعنت گفته و یا او را متهم به کفر نماید؛ زیرا این اتهام از سخت‌ترین تهمت‌ها و خروج از دایره‌ی اسلام به حساب رفته و فاعل آن حیثیت قاتل را داشته و قتل جرم بزرگی نزد الله سبحانه و تعالی می‌باشد. و نیز بیان می‌دارد: هرکه در دنیا خودکشی می‌نماید در روز قیامت با آنچه خود را کشته است عذاب و شکنجه کرده می‌شود.

بنابراین باید بدانیم که انسان هرگناهی را مرتکب می‌شود و یا عمل و فعلی را انجام می‌دهد، الله سبحانه و تعالی او را به خاطر آن‌ها محاسبه می‌نماید؛ زیرا هیچ عملی از انسان وجود ندارد که برای او حکم شرعی وجود نداشته باشد و هیچ گناهی نیست که در دنیا کفاره‌ای جهت پاک شدن بنده وجود نداشته باشد تا در آخرت عذاب داده نشود.

از الله سبحانه و تعالی مسئلت داریم که نفس‌های مان را از گناهان محفوظ داشته و به راه راست هدایت فرماید و توفیق اجتناب از حرام در فعل و سخن را نصیب گرداند. اللهم آمین!